

המעשה הוא העיקר

שבת נחמו

פתחה

"שבת שאחר תשעב באב מפטירין נחמו נחמו עמי... מפטירין בנחמות ישעיהו באחר תשעב באב עד ראש השנה", "שבע דנחמתא" – שאז מתחילה הנחמה... על החורבן והגלות ע"י (ההפטרה בדברי הנביאים ע"ד הבטחת הקב"ה על) הגאולה האמיתית והשלימה."

הסדר ד"שבע דנחמתא" הוא באופן שהולך וניתוסף בענין הנחמה מצד בקשתם של ישראל שאינם מסתפקים בנחמה שלפנ"ז, כידוע מ"ש באבורדרהם שההפטרה ד"שבע דנחמתא" הם באופן של שק"ט בין הקב"ה לנכס"י, שלאחרי ההפטרה הראשונה "נחמו נחמו עמי", ש"הקב"ה אומר לנביאים נחמו נחמו עמי, משיבה נכס"י "ותאמר ציון עזבני ה'", כלומר, איני מתפייסת מנחמת הנביאים, ו"הנביאים חוזרין ואומרים לפני הקב"ה הנה כנסת ישראל לא נתפייסה בתנחומין שלנו", "ענין סוערה לא נוחמה", ו"על זה חוזר הקב"ה ואומר אנכי הוא מנחמכם וכו'".

העילוי המיוחד של שבת נחמו, הוא בכך שהנחמה היא בכפליים כדברי המדרש, ומובן שה"כלל" לקבל נחמה זו, שתומשך ותתגלה ותחדור בפועל ממש, הוא על ידי עבודה בכפליים הן בנוגע לעצמו והן בפעולה על הזולת, שמוסיף ביתר שאת וביתר עוז באופן דכפליים.

זמן מסוגל לתקן החורבן והגלות

א. בשבת נחמו, בסמיכות ממש ליום טוב דחמשה עשר באב, זמן המוכשר ומסוגל ביותר לתיקון כללות ענין החורבן והגלות – יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" הממהרים ומזרזים את הגאולה, להוסיף עוד פעולה ועוד פעולה כדי להחיש ביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

ב. בפרטיות יותר – להוסיף בלימוד התורה ("מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה"), נגלה תורה ופנימיות התורה ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" – תוספת הידור בקיום המצוות, כולל ובמיוחד – מצוות הצדקה, השקולה כנגד כל המצוות.

מתחילה תקופת סיום השנה – חשבון צדק

ג. בשבת נחמו מתחילה תקופת סיום השנה¹⁰ וממילא צריך כל אחד ואחד לעשות חשבון צדק בנפשו בנוגע ללימוד התורה נתינת הצדקה

וזאת למדעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הכלתיות מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) רמב"ם הל' תפלה פ"ג הל"ט.
- 2) טושו"ע א"ח סו"ח תכח.
- 3) ש"פ ואתחנן, שבת נחמו תשמ"ח – התוועדות ע' 147.
- 4) תשמ"ח שם ע' 148.
- 5) ש"פ ואתחנן תשמ"ט התוועדות ע' 140: "הפירוש האמיתי ד"כפלים" (לא רק במובן המצויצם, ב' פעמים ככה) כולל כל הריבוי שניתוסף על הפעם הראשונה, ריבוי למעלה מריבוי, עד אין-סוף. ועפ"ז, ב"נחמה בכלפים" נכללת גם הנחמה הכי נעלית שאין למעלה ממה – נחמה ממהותו ועצמתו ית".
- 6) תשמ"ט שם "עד לכפלים באמיתה שהיא הוספה באין ערוך".
- 7) ש"פ ואתחנן, שבת נחמו תשמ"ט – התוועדות ע' 141, 143.
- 8) ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב תשמ"ח – התוועדות ע' 151-2.
- 9) תשמ"ח שם ע' 152: "כמדובר כמה פעמים בענין 'ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה".
- 10) ראה ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב תשמ"ח הערה 70 – התוועדות ע' 151-2: "להעיר, ששבת נחמו היא התחלת התקופה ד"שבע דנחמתא", "מאחר

וכללות המצוות, האם עבודתו היתה כדבעי, כפי החיוב על פי דין, ללא חסרון. וגם לאחרי שמשלים את החסר ובאופן של שלימות – אין להסתפק בזה, אלא צריך להוסיף עוד יותר, הן בכמות והן באיכות¹¹.

ד. לדוגמא: בלימוד התורה – להוסיף הן בכמות זמן הלימוד, והן באיכות הלימוד, באורך רוחב ועומק כו'. בצדקה – להוסיף הן בכמות הממון, והן בענין דסבר פנים יפות, ובכמות הממון גופא – לא רק לפי ערך ההוספה בעשירות שלו שסכום ה"מעשר" גדול יותר, אלא גם הוספה מ"מעשר" ל"חומש", להוספה יתירה מ"חומש"¹².

ו. הוספה זו הולכת ונמשכת (ואדרבה – בעילוי אחר עילוי) במשך כל התקופה ד"שבע דנחמתא" (עד ראש השנה, שבו יומשך חיות חדש ונעלה יותר כו'), כלומר, אין זו הוספה חד-פעמית, אלא הוספה באופן של קביעות, מיום ליום, במשך כל ה"שבע דנחמתא"¹³.

הדגשה מיוחדת בקירוב הגאולה

ז. בדורנו זה¹⁴, צריכה להיות הדגשה יתירה והוספה מיוחדת בכל הקשור לקירוב הגאולה, כולל ובמיוחד – הצפי', הבקשה והתפלה על הגאולה¹⁵. כפסק דין הרמב"ם¹⁶ "כל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו כו"¹⁷.

ח. על כל אחד ואחת לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה¹⁸? ...!

ט. [האמור לעיל נפעל על ידי התבוננות שמישה צדקנו עומד ומצפה בקוצר רוח לגאול את ישראל¹⁹ – לאחרי שכל אחד ואחת ישלים התלוי בו להחיש את ביאת המשיח, ומכיון שמישה צדקנו בכבודו ובעצמו עומד וממתין לפעולה שלו, הרי מובן גדול האחריות המוטלת עליו, ביחד עם גדול הזכות כו"²⁰.

תשעה באב עד ראש השנה" – סיום השנה [שוה"ג: "נוסף להרמז בחודש אב בכללותו, שזולו ארץ, ר"ת אלול ר"ה יוה"כ פ' הוש"ה. ובפרט מחמשה עשר באב ואילך – כידוע המנהג אצל כמה שמברכים כתיבה וחתומה טובה מט"ו באב ואילך"], שלכן מתחיל כבר עשיית החשבון צדק על כללות העבודה במשך כל השנה".

(11) תשמ"ח שם.

(12) תשמ"ח שם הערה 71.

(13) תשמ"ח שם ע' 153: "מספר הכולל כל שבעת ימי הבנין, כללות הזמן, היינו, שהוספה זו הודרת בכל משך הזמן, ועאכ"כ שחודרת בכל מציאותם של ישראל, שהתקשרותם עם הקב"ה מתבטאת במספר שבע.

וכיון שהתחלת התקופה ד"שבע דנחמתא" היא באופן ד"כפלים לחושי", "מתנת תנ"ם" (גם ביחס להוספה דחמשה עשר באב) – הרי מובן גדול העילוי והוספה מזמן לזמן במשך כל התקופה ד"שבע דנחמתא", הוספה באין-ערוך לגבי הוספה באין-ערוך כו', עד אין סוף".

(14) תשמ"ח שם ע' 154: "...דבר ברור הוא שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, ודור הראשון של הגאולה – דוגמת הדור שנכנס לארץ אחרי חמשה עשר באב שבו "כלו מתי מדבר", ואז נעשו "כולם שלמים ועומדים להכנס לארץ... מאותן שכתוב בהן (בפרשתנו) חיים כולכם היום".

ולכן, בעמדנו בסמיכות ממש לחמשה עשר באב, שבו מודגש ביותר שנמצאים בסיום הגלות ד"מדבר העמים", ו"עומדים להכנס לארץ", באופן של גאולה נצחית שאין אחרי גלות – צריכה וכו'".

(15) תשמ"ח שם ע' 154: "ע"ד ובדוגמת תפלת משה, תקט"ו תפלות, כדי לפעול הכניסה לארץ באופן של גאולה נצחית".

(16) "הלכות מלכים רפ"א".

(17) תשמ"ח שם הערה 91: "ו"ל שטעם החיוב (לא רק להאמין בו, אלא גם) לחכות לביאתו – אף שצפי' וגעוועים לדבר הנכסף מביאים לידי רגש של צער כו' – כדי שיתפלל יותר ויבקש על ביאתו, ועי"ז יחיש ביאתו בפועל ממש".

(18) תשמ"ח שם ע' 154.

(19) תשמ"ח שם: "כמובן מדברי הגמרא (סנהדרין צח, א) שאינו מתיר שני נגעים ביחד שלא יתעכב כדי קשירת שני נגעים".

(20) תשמ"ח שם: "שלכן, כשיבוא משיח צדקנו בקרוב ממש, יודה לכל אחד ואחד על פעולתו להחיש ביאתו, ולא רק הודי' בלבד, אלא יוסיף ויתן מעניניו, הן ענינים

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מבואר בספרים מעלת היום טוב חמשה עשר באב לגבי שאר ימים טובים - להיותו לאחר גודל הירידה דתשעה באב, ענין החורבן והגלות, אשר, ירידה זו היא צורך עלי, עד לעלי הכי גדולה - גאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו²¹. בחמשה עשר באב מאיר מעין הגילוי דלעתיד (ביטול הירידה דתשעה באב, ויתירה מזה - שנהפך לששון ולשמחה וליום טוב), ולכן נעשה יום טוב גדול יותר מכל שאר הימים טובים²².

הגמרא אומרת (בסוף מס' תענית), ש"מחמשה עשר באב ואילך תשש כחה של חמה כו' מכאן ואילך דמוסיף יוסף, ופרש"י²³: "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסף חיים על חייו". וענין זה מובא גם להלכה: ויש לאדם להתחיל ללמוד בלילה מט"ו באב ואילך" (רמ"א י"ד סרמ"ו סכ"ג). "מט"ו באב ואילך יוסף מעט מעט" (הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ה"ח)²⁴.

יום טוב גדול ביותר

א. כל אחד מישראל צריך לעשות כל התלוי בו שמיד בתחילת ובראשית היום של ט"ו באב יהי ניכר ש"לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב כו" כמבואר ענינו גם בהלכה שמת"ו ואילך צריך להיות הוספה בלימוד התורה וכו'²⁵.

רוחניים, החל מלימוד תורה, "תורה חדשה מאתי תצא", והן ענינים גשמיים, ש"הטובה תהי' מושפעת הרבה וכל המעדרים מצוין כעפר".
21 ש"פ ואתחנן, שבת נחמו תשמ"ח - התוועדויות ע' 146-7: "שבאה לידי ביטוי בחמשה עשר באב, שבו קיימא סיהרא באשלמותא", המורה על השלימות דישאל "שמוני לבנה" ו"דומין לבנה", ועתידים להתחדש כמותה".
וענין זה ברומז גם בדברי הגמרא אודות העמים להיותם טובים דחמשה עשר באב, שהטעם הראשון בזמן הוא - "יום שכלו בו מתי מדבר", שבו נתברר שבטלה הגויה דמתי מדבר שהיתה בתשעה באב, ומה מובן גם בנוגע לביטול גזירת החורבן והגלות דתשעב באב - "אני קובע לכם בכי' לדורות" - שבחמשה עשר באב מתברר שבטלה ה"הבכי' לדורות" דתשעה באב. ו"ל, שכשם שבחמשה עשר באב אז נתברר שבטלה הגויה דמתי מדבר כבר בתשעה באב, כמו כן בנוגע לביטול גזירת החורבן והגלות, שנחברר שירידת החורבן והגלות דתשעה באב היא לצורך עלי' דהגאולה. ונמצא, שבחמשה עשר באב מאיר מעין הגילוי דלעתיד וכו'".
22 תשמ"ח שם.

23 וראה ש"פ ואתחנן תשמ"ח הערה 41 - התוועדויות ע' 149: "ראה מהר"ץ חיות סוף מס' תענית, ובשם הגדולים להחיד"א מערכת גדולים ערך רש"י קרוב לסופו, שד"ח ח"ט ע' א' אתיד - אם הפירוש לתענית הוא של רש"י, ובכל אופן - ה"ז פירוש של גדול בישראל שנתקבל ונתפשט בכל תפוצות ישראל, פירוש שנאמר ברוח הקודש כו' (ראה המשך תערוב' ח"ג ס"ע א'שפה). וראה שם בהפנים: וכו' הרשב"ם במסכת ב"ב ע' קכא, ב: "מט"ו באב ואילך דמוסיף מן הלילה על היום לשנות יוסף ימים, כדכתיב כי הוא חיין, וכתיב כי אורך ימים ושנות חיים [ושלום] יוסיפו לך, שמתוך שהלילות מאריכין והימים מתקצרין צריך לעסוק בלימודו גם בלילה".

24 ש"פ ואתחנן תש"נ - התוועדויות ע' 123. ושם ע' 124: "וצריך להבין: מדוע מוסיפים גם שהשכר שניתן עבור הספה בעסק התורה (מט"ו באב וכו'), הוא 'יוסיף חיים על חייו'? ויש לומר: שמה למדים שהשלימות בלימוד התורה היא כאשר הלימוד הוא באופן של כפל - שנכללים בו כל המעלות והשלמויות, הן רוחניות והן גשמיות, שנוסף על המעלה ברוחניות (קיום מצות תלמוד תורה) יש בה גם המעלה, שהיא משפיע בגשמיות, במצב של "חינו וארך ימיני", כדכתיב הוא חיין, וכתיב אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך", שע"י ההוספה בלימוד התורה ניתוסף גם בחיים גשמיים, באריכות ימים בגשמיים. ולהוסיף, שע"י שנוצלים את ההוספה באריכות הלילה ללימוד התורה - מגלים בעולם את המשמה והפנימיות של הלילה (ואריכות הלילה), ש"לא איברא ליליא אלא לגרסא" (עירובין סה, א. טושר"ע או"ח סד"ח).

25 ראשי-דברים אור לט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדויות ע' 412: "ולפני כל הביאורים במאמר זה (כדלקמן) - מובן, שכלל לראש בא פשוטו של ענין, שכל אחד כו". וראה משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדויות ע' 157: "שעוד לפני שלומדים ויודעים פרטי הביאורים במעלת חמשה עשר באב, יש לקיים במעשה בפועל "המעשה הוא העיקר" הענינים השייכים לחמשה עשר באב ע"פ פשוטה של הלכה ששייכת לכא"א מישראל". וההוראה למעשה בפועל - בשתיים:

א) לכל לראש ההוראה המובנת ממאמר המשנה ע"ד גודל מעלת היום, "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב" - שכא"א מישראל צריך להסתדל ולעשות כל התלוי בו שיום זה (כל היום כולו, מתחילתו ועד סופו) יהי "יום טוב" ועד ליום טוב גדול שאין כמותו בכל השנה, "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב".

ב. כדאי שיעשו בכל מקום ומקום, לאנשים נשים וטף, התוועדות גדולה בשמחה גדולה, בהתאם לכך ש"לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב", עד לשמחה הכי גדולה, בדוגמת שמחת נישואין²⁶.

משתה ושמחה

ג. מן הראוי שהתוועדות תהיה באופן של "משתה ושמחה" על ידי אכילה ושתיה ועד לסעודה ממש²⁷.

ד. מובן ופשוט שהשת"י צריכה להיות מתוך זהירות שלא תביא לבלבול הדעת והמוחין, אבל לאידך גיסא, צריכים לשתות משקה "המשמח אלקים ואנשים", רק שהשת"י היא בכמות קטנה ביותר, עם כל ההגבלות בזה²⁸.

ח. בהתוועדות יש לעודד ולחזק איש את רעהו להוסיף בלימוד התורה, "מכאן ואילך דמוסיף יוסף", "מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסף חיים על חייו" - להוסיף הן בגולה דתורה והן בפנימיות התורה²⁹.

סיום מסכת וצדקה

ו. כמו כן ידברו דברי תורה, ומה טוב - לערוך "סיום" מסכת, לתת נתינה לצדקה, ולקבל החלטות טובות להוסיף בכל עניני תורה ומצוות ובכל ענינים טובים³⁰.

ב) ועד ועיקר - ההוראה המפורשת בגמרא "מכאן ואילך דמוסיף יוסף", "מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסף חיים על חייו", וכפ"ד השו"ע הלכה למעשה - "ויש לאדם להתחיל ללמוד בלילה מט"ו באב ואילך", "מט"ו באב ואילך יוסף מעט מעט"³¹.

26 ש"פ דברים שבת חזון, י"ד אב, ו"א אב תנש"א - התוועדויות ע' 96: "שבה קשורה השמחה וי"ט גדול דט"ו באב ("שבהן בנות ירושלים (ו"ג: בנות ישראל) יוצאות כו' וחולות בכרמים כו"). ובפרט ע"פ מנהג ישראל שבמים אלו (לאחרי תשעה באב), מריבים בשידוכין וחתונות בישראל (ובפרט שזה בא לאחרי הפסק בזה ב"שלושת השבועות"). וראה בהראשי-דברים מ"פ דברים שבת חזון, ט' מנחם-אב תנש"א: "כאמור, לא היו ימים טובים לישראל כחמשה-עשר באב". ואע"פ שמדובר בזמן שביהמ"ק היה קיים - שאז היו המועדים ועליה לדגל, כולל הקרבת שלמי-שמחה - השמחה שבה לא הגיעה לשמחה דט"ו באב! וכן בנוגע לשמחה דלעת"ל, שהיא למע' מהשמחה דכל המועדים, כולל שמח"ת ופורים. מלבד יוצא-מן הכלל אחד (מיט איין אויסנאם) - השמחה דחתונה (הקשורה עם ט"ו באב), שאם בזה"ל היא ע"ד השמחה דלעת"ל! וכפי שאומרים שלעת"ל יהיה "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה". וכמנהג ישראל, שבמים אלו - אחרי סיום ג' השבועות - מוסיפים עוד יותר בשידוכים וחתונות, דמיון שהיה הפסק בזה ה"ז צריך להיות ביתר שאת. ויה"ר שכא"א מהם יבנה בנינים עדי-עד". וראה לקמן בהערה 34.

27 משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדויות ע' 157-8: שהרי "מעלת היר"ט דחמשה עשר באב לגבי היר"ט דיה"כ היא מצד הענין דאכילה ושת"י, ע"ד המעלה דפורים לגבי יוה"כ פ". וראה משיחת מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדויות ע' 415: "...ועד"ל ב"ל בנוגע לט"ו באב שהוא יו"ט הקשור עם סעודה גשמית באכילה ושת"י (מעין ובדוגמת פורים, ובפרט ש(שושן) פורים חל בט"ו בחודש, הרומז לשם י"ה כפי שהוא שם בפ"ע למעלה מ"ה דשם הוי"),

או ב' סעודות היום, כנראה מהמן (לחם מן השמים) שה' עבור ב' סעודות (וביום השבת ישנו סעודה שלשית. ולכמה דיעות כ"ה גם ביר"ט, מקרא קודש), וגם בימי החול - יש כאלו שצמד ונשמרתם לנפשותיכם אוכלים סעודה שלישית (כמובן מכמה סיפורים בש"ס, וכמבואר גם בספרי רמזאה), וסעודה זו מצטרפת (מצד סיבה צדדית) להב' סעודות האמורות. ולכן נחשב הוא לב' סעודות (ורק בשבת - החידוש של ג' סעודות).
28 ראשי-דברים מוצאי ט"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדויות ע' 416: "וכמדובר כמה פעמים שהדבר תלוי ברצונו - שבאם רוצה באמת לא נוגע כמות המשקה (כרצון נה"ב שלו שרוצה יותר ממה שמקבל), וגם ע"י כמות קטנה אפשר לפעול ענין השמחה וכו". וראה שם ע' 158: "ופשוט, שאף שמדגישים מעלת היר"ט. . . יותר מג' הימים טובים דפסח שבניעות וסוכות, בדוגמת שמחת פורים (שלמעלה גם מיוה"כ פ) שהיא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע". . . מ"מ, צ"ל ההגבלות הידועות בנוגע לכמות המשקה (נוסף לכך שלאמיתתו של דבר, וכשרוצה באמת, אין תפיסת מקום כלל לכמות המשקה [הערה 83: אא"כ מצד הרצון דנפש הבהמית], כיון שהכמות בטלה להאיכות (ענין השמחה) ע"ד שמצינו בהלכות שבת שהכלי בטל להאוכל (שבתוכו)".

29 משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט - התוועדויות ע' 158: "וכיון (שגדול תלמוד) שמביא לידי מעשה", ויחסיף ע"ז בכל עניני מעשה בפועל הקשורים עם נר מצוה ותורה אור". ושם בהערה 85: "והדגשה מיוחדת בנוגע לפנימיות התורה - מצד מעלת היום דחמשה עשר באב, הגמטריא דליה, שנוסף על היותו שם בפ"ע, ה"ה, גם הפנימיות דשם הוי", ודוגמתו בתורה - פנימיות התורה".

30 ש"פ דברים שבת חזון, י"ד אב, ו"א אב תנש"א - התוועדויות ע' 96. בענין סיומים ראה לעיל "סיומים"

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיה, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנת ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

ז. ההוספה בלימוד התורה שייכת גם אצל נשים³¹ (בפרט בהלכות הצריכות להם) וגם אצל טף, תינוקות של בית רבן ובפרט בימי הקיץ בהן הם שוהים כמחנות קיץ³².

להרבות בהתוועדויות בו ביום ובימים הסמוכים

ח. להוסיף ולהרבות בהתוועדויות של שמחה בהתחלת היום, במשך היום, בסיום היום ובמוצאי היום³³, כולל גם ההמשך והשלימות בימים הסמוכים³⁴, ובאם יהי צורך – אפשר להשלים ולערוך התוועדות כשבת שלאחרי³⁵.

ט. אפילו אלו³⁶ שעשו התוועדות רק שהם מסופקים אם זה הי' כדרוש או שהי' אפשר לעשות יותר, יש לפשוט את הספק בפשטות, על ידי שעושים מיד עוד התוועדות באופן של כפליים לתושי³⁷.

י. כשחמשה עשר באב חל ביום השישי (שאו יכולה להתעורר שאלה בנוגע לעשיית התוועדות), יש לעשות התוועדות באור ליום ששי - והתוועדות גדולה בשמחה גדולה, כבר תוריד את כל השאלות!³⁸

הוספה בתורה ובאריכות ימים ושנים טובות

יא. כדאי ונכון לפרסם ולהכריז בכל מקום ומקום את הנוראת הזו! ש"מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו³⁹.

יב. ובפשטות – שגם כשהגיע לגיל ק"כ שנה, הרי, ע"י ההוספה בלימוד התורה ניתוסף אצלו אריכות ימים ושנים טובות – עד ק"פ שנה, כשנות חייו של יצחק, שזהו מספר השנים הראוי להאבות (ועל ידם – לכל בני ישראל)⁴⁰.

יג. ה"הכרזה והפרסום" צריכים להתחיל בו בעצמו, ובכך יתעורר כל אחד להוסיף בלימוד התורה, בכמות ובאיכות, וכמו כן יפרסם ויעורר את בני ביתו, ואת כל יהודי שיכול להשפיע ולעורר אותו⁴¹.

יד. ההכרזה והפרסום בנוגע להוספה בלימוד התורה צריכה להיות מתוך הדגשת המשך הענין – שעל ידי זה "יוסיף חיים על חייו"⁴²,

הדבר יחזק יהודים להתמסר ללימוד התורה באופן של "כל עצמותי תאמרנה" בהתעמקות ונעימות ("געשמאק")⁴³!

טו. נוסף לכך שגם עד עתה יש לכל אחת ואחת קביעות עתים בלימוד התורה, בודאי שהקדוש ברוך הוא נותן את היכולת והכח להוסיף בלימוד התורה, ועבודתו של האדם היא להמשיך ולגלות היכולת והכח בפועל ממש⁴⁴.

טז. כדאי לנצל את ההוראה מחמשה עשר באב – להוסיף במיוחד בשיעורי תורה ברבים, על ידי יסוד שיעורים חדשים במקומות שעדיין לא קיים בהם שיעור, ולחזק ולהחזיב השיעורים שכבר קיימים⁴⁵.

יז. ובהוספה גופא – כמה וכמה דרגות בעילוי אחר עליו: כללות העבודה על דרך הרגיל צריכה להיות באופן של הליכה⁴⁶, ועד להוספה באופן של חידוש. ומזה מובן, שכאשר מדגישים ענין של הוספה בזמן מיוחד – הרי זו הוספה שלא על דרך הרגיל, באופן שבאין-ערוך⁴⁷!

יח. גם אם יש לאדם דאגות הפרנסה וכיוצא בזה הרי הוא מקבל החלטה שהדבר לא יפריע לו להוספה בלימוד התורה, ועל ידי עצם ההחלטה בזה – הקדוש ברוך הוא מברך אותו, שמלכתחילה לא יהי לו דאגות ולומד תורה במנוחת הנפש ומנוחת הגוף⁴⁸.

למנות "ועד המוסיפים"

יט. [בתשמ"ח הציע כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, לפרסם בכל מקום האפשרי] בכדי להוסיף (עוד יותר) בהצלחה ותוקף דקיום ההחלטות בפועל בנוגע להוספות בכל פעולות הנ"ל מחמשה עשר באב ואילך – צריך להודיע אודות ההוספות לאחר⁴⁹.

כ. ומה טוב – על ידי נתינת דין וחשבון מההוספות בכתב, לבקשו שיבוא מזמן לזמן לעורר ולעודד אותו אודות הפעולות לברר האם מקיימם בפועל ולעורר שאולי אפשר להוסיף יותר וכי⁵⁰.

כא. ומה טוב – שכל שכונה, או קבוצה [מוסדות]⁵¹ וכיוצא בזה (ובאם אי אפשר - כל יחיד) הן אנשים והן נשים (וילדים - אלו

43) תשמ"ג שם. ושם וע' 124-5: "אשר, עצם הידיעה בזה, מחזקת יהודי לקבל החלטה טובה להוספה בלימוד התורה, ולהתעלות מעל הבלבולים, דאגות הפרנסה וכיוצא בזה, ולהעמיד א"ע במצב של "אוכלי המן" (ש"לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן"), על כל פנים בשעת הלימוד, ולהתמסר ללימוד התורה, באופן ז"ל עצמותי תאמרנה", בהתעמקות ונעימות ("געשמאק") (כ"ל), בידועו שהקב"ה מספק לו כל צרכיו וצרכי בני ביתו".

44) משיחת חמשה עשר באב תשמ"ט – התוועדויות ע' 159-60: "וכיון ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחך", בודאי שהקב"ה נותן (לכל הנותן בעין יפה הוא נותן") היכולת כו'".

45) ש"פ ואתחנן תש"ג – התוועדויות ע' 124: "ההוספה בלימוד התורה עצמה יש בה מעלה נוספת כאשר מצטרפים לשיעור תורה ברבים (ולא "בד בבד"), שנים וישובין ועוסקים בתורה". ... ולכן כדאי כו'".

46) תשמ"ח שם ע' 3-152: "ילכו מחיל אל חיל", מוסיף והולך. . . מעלין בקודש", ועד להוספה באופן של חידוש – "אשר אנכי מצוך היום, לא יהיו בעיניך כדיוטגמא ישנה. . . אלא כחדשה".

47) תשמ"ח שם ע' 153: "ולא עוד, אלא, שתיכף ומיד לאחר חמשה עשר באב (שבו מתחילה הוספה שבאין-ערוך) נכנסים עתה ליום השבת, שבו ניתוסף עליו ושליומות ("ויכולו") בכל ימי השבוע ובמיוחד בערב שבת, ובזה גופא – שבת נחמו, שבו מודגש שהעבודה צ"ל באופן ד"כפלים" – "נחמה בכפלים" ע"י העבודה באופן ד"כפלים לתושי", ופ' ואתחנן, "מתנת חנם", "כפלים" ו"מתנת חנם" ביחס להוספה באין-ערוך דחמשה עשר באב".

48) ש"פ ואתחנן תש"ג – התוועדויות ע' 125: "(ובפרט שצ"ל ע"פ דין שכל יהודי ראוי לקבל ע"פ דין והלכה "כסעודת שלמה בשעתו", ואף יותר מכן). . . באריכות ימים ושנים טובות, מתוך בריאות הגוף והנשמה".

49) ש"פ עקב תשמ"ח – התוועדויות ע' 180. ושם ע' 181: "ולסיכום – בקיצור, ועל מנת לפרסם בכל מקום כפי האפשרי: כאו"א, אנשים ונשים, ועאכ"כ מוסדות, יוסיף "מכאן ואילך" הוספות בפועל בפעולותיו הטובות, בלימוד התורה וקיום המצוות והפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובכדי שזה יהי' בשטורעם המתאים – ימנו ועד של שלשה שהם יבררו ויבחנו מזמן לזמן לעתים קרובות היכן אוחזים בההוספות, ולעורר שיוסיפו יותר".

50) תשמ"ח שם ע' 180.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

המצוות, עד לאופן של מסירות נפש (ומעין מסירות נפש של בעל ההילולא)⁵⁹.

ב. לימוד והוראה עיקרית היא בענין החינוך: יהודי צריך להנחך את ילדיו עוד בהיותם קטנים שבקטנים לענין של מסירות נפש – על ידי שהנהגתו בביתו היא מתוך מסירת נפש – וכאשר מראים דוגמא חייה, מתוך חיות אמיתית הרי זה פועל פעולתו⁶⁰.

לוי יצחק

ג. בשמותיו של בעל ההילולא - לוי יצחק - יש לימוד עבור כל אחד ואחד: לוי – מרמז על תוספת חיזוק כעבודת באדם עם עצמו⁶¹ ("לוי אישי [הקב"ה] אל"י"), ויצחק – מרמז על העבודה של השפעה על הסביבה, (יצחק על שם – "כל השומע – יצחק לוי")⁶².

ניגון הקפות

ד. בהתוועדות ש"פ עקב, כ"ף מנחם אב תש"ג, אמר לילדי מחנות קיץ שהשתתפו: "ובודאי יכבדו את הילדים דמחנה קיץ והמדריכים שלהם – הנוכחים בהתוועדות . . באמירת לחיים . . וינגנו ניגון הקפות דשמ"ת (ניגונו של בעל ההילולא)⁶³"⁶⁴.

תורת בעל ההילולא

ה. מהעליות של בעל ההילולא תהי' המשכת ברכות והצלחות לכל אלו שזכו ללמוד מתורתו וללכת "בדרך ישרה אשר הורנו"⁶⁵.

ו. בנוגע לשאר הכת"י של אאמו"ר שהרי היו עוד ריבוי כתבים עשרות ואולי מאות גליונות החדו"ת של אאמו"ר הנמצאים אי שם ברוסי, שלע"ע לא הגיעו לידינו, אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח:

בודאי סוף-סוף יתגלו שאר הכתבים ונזכה לריבוי נוסף של ענינים דפנימיות התורה, ועצם ההחלטה על דבר לימוד ענינים חדשים אלו ממזהרת את בוא הזמן שיוכלו לחפש אחר הכתבים גם במדינה ההיא ולמצוא אותם⁶⁶.

ששייכים לזה) – ימנו וועד משלשה אנשים, שלהם ידיע כאו"א אודות ההוספות⁵⁰.

כב. והם (השלשה) יבואו מזמן לזמן (ומה טוב – באופן יותר תכופ) לבחון אצל כאו"א בנוגע להוספות, ולעורר להוסיף עוד יותר וכו' - כידוע המעלה דשלשה מישראל, ש"אין בית דין פחות משלשה"⁵².

כג. ומה טוב שיודיעו אודות הוספות הנ"ל בכתב לכאן (בצירוף אישור בחתימת הוועד של שלשה), לכתובת מיוחדת שייחדו במיוחד עבור ענין חדש זה ("מוסיפים") – בכדי להביאם להציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר⁵³.

כתיבה וחתומה טובה

כד. חמישה עשר באב מתחילה ההכנה לחודש אלול, כנהוג בכמה מקומות שנחמשה עשר באב מתחילין לברך ברכת כתיבה וחתומה טובה⁵⁴.

כ"ף מנחם-אב

פתחה

יום ההילולא של כ"ק הרה"ג והרה"ח המקובל וכו' מהור"ר לוי יצחק זצוקללה"ה נב"מ ז"ע שניאורסאהן (אביו של – יבדלח"ט – כ"ק אדמו"ר שליט"א)⁵⁵ נפטר בשנת תש"ד בגלות. בעיר אלמא אטא במחוז קאזאכסטאן⁵⁶.

כ"ף מנ"א הוא ארבעים יום לפני ראש השנה – על דרך ארבעים יום קודם יצירת הולד, לידת אדם הראשון בראש השנה⁵⁷.

עבודה מתוך מסירות נפש

א. ידוע שעבודתו של בעל ההילולא היתה מתוך מסירות נפש בפועל להפיץ תורה ויהדות וזהו גם הלימוד וההוראה – ובפרט ביום ההילולא שלו⁵⁸ – לעסוק בהפצת היהדות, לימוד התורה ובקיום

51 ראה לעיל הערה 49.

52 תשמ"ח שם ע' 180-1: "והטעם כ"זי שיהא בהן רוב ומיעוט אם היתה ביניהן מחלוקת", שבה יש המעלה, שאחד יכול ללמד זכות (חסד), והשני יכול לתבוע יותר (גבורה), והשלישי מכריע, ואזי הפס"ד הוא מכל השלשה (כי שלימות הכרעה היא כאשר הדעות חלוקות, וסוף-כל-סוף מסכימים לדעת המכריע). ונוסף לזה יש גם המעלה בשלשה – שניתוסף בהשראת השכינה וסייעתא דשמיא וברכות ה' בקיום כל פעולות אל".

53 תשמ"ח שם ע' 181: "וכל זה גם להודיע, להביא פתקה פדיון נפש על ציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר (כפי שבקשו בנוגע לפעולות עד לשבת זו – להביאם לציון הק' ביום ראשון הבא). ובודאי שזה יוסיף עוד יותר בברכות כ"ק מו"ח אדמו"ר בקיום כל הפעולות ובהוספה – כשרואה שמקיימים בקשתו וכו".

54 ש"פ עקב כ"ף מנ"א תש"ג – התוועדות ע' 153: "ורמז לדבר – שהגימטריא ד"חמשה עשר באב"י היא גם הגימטריא ד"כתיבה וחתומה טובה" (ראה שער ישכר מאמר יום תבר מגל ס"ב. הוא בדכי חיים ושלום סתרפ"ד). וראה לעיל הערה בשבת נחמו הערה 10. וראה ש"פ דברים, שבת חזון תנש"א הערה 64 - התוועדות ע' 88. וראה כ"ף מנחם אב – ל"גן ישראל" תשמ"ט – התוועדות ע' 186-7. להעיר משיחת כ"ב אלול – לאחרי תפלת שחרית – תשמ"ח – התוועדות ע' 332: "מנהג ישראל לברך איש את רעהו בכתיבה וחתומה טובה החל מר"ח אלול . . היינו שאין צורך להמתין עד ראש השנה".

55 ש"פ עקב תשמ"ט – התוועדות ע' 169: "ולהוסיף, שהיחוס של בעל ההילולא הוא מזרע דוד [כידוע שהוא דור השביעי מאדמוה"ז, שהינו דוד השביעי מהמהר"ל מפראג והמהר"ל הוא ירוסו מזרע דוד [הערה 68: ראה סה"ש תורת שלום ע' 176. ע' 235. עיי"ש. ושם. הבוחר בדוד וזרעו אחרי, כשם שחברו בשבט לוי כו]]. ויש לומר, שזהו גם הקשר עם הנאמר בגמרא שבעשרים באב (יום ההילולא) הקריבה משפחה מבית דוד את קרבן העצים".

56 ש"פ עקב כ"ף מנ"א תש"ג ע' 153 הערה 90. ושם נסמן ל"לק"ש ח"ט ע' 391 הערה 3. ושם: "להעיר שבעשרים באב (מ' יום לפני ר"ה) הוא התחלת ההכנה לר"ה (ראה מנהגי הק"ק בית אל-יבני) (נדפסו בהקדמת ספר דברי שלום סימן סד. בס' די אליהו (להרב סלאטקי, ירושלים תשכ"ג) מע' מנהגים): ביום ק' לחודש אב עושים התרת נדדים שהוא ארבעים יום קודם ראש השנה). ולהעיר אשר בר"ח אלול הוא התחלת מ' ימי תשובה המסתיימים ביום כ" – שגם הוא (יהו"כ) נקרא ר"ה". עיי"ש.

58 יום ד' פ' עקב, כ"ף מנחם-אב תנש"א – התוועדות ע' 155: "כאשר בעל ההילולא רואה – מהמקום שבו נמצא – שכל השומעים אודות יום זה מנצלים זאת כדי לקבל על עצמם את השליחות להפיץ תורה ויהדות, ברוחו של בעל ההילולא (שרצונו ותשוקתו היתה להפיץ יהדות בקרב בני ישראל, אנשים נשים וטף, החל מבני קהילתו), ומעין מסירות-נפש שלו".

59 תנש"א שם: "בדוגמת שבט לוי שמסרו נפשם על העבודה במשכן".
60 תנש"א שם ע' 155-6: "שהרי דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם, ועאכ"כ כאשר הפעולה היא (לא רק ע"י הדיבור, אלא) גם על ידי הוראת דוגמא חי".

61 ש"פ עקב תשמ"ט – התוועדות ע' 170: "כולל הזהירות במצוות קלות כבחמורות".
62 תשמ"ט שם: "דהיינו: ההשפעה על השומע ממנו, עד לזכה האוחז רק בדרגה שמייעה (שלמטה מראי). ו"כל השומע", אמילו שומע כזה שאינו מתאמץ "לשמוע" מה שמדברים, ורק שהמילים נכנסות לאוזניו – הוא פועל עליו סו"ס את הענין של "יצחק", הצחוק והשמחה, עד כפי שזה למעלה ממזידה והגבלה".
63 בשוה"ג בהערה הבא: "תוי הניגון בספר הניגונים ח"ב ניגון קפה. ושם: הרלו"צ אמר שמקובל בידו שהנגון הזה שרו בעת הקפות אצל הדה"צ".
64 שם הערה 140 – התוועדות ע' 157.

65 משיחת אור לכ"ף מנ"א תשמ"ט – התוועדות ע' 179: "כולל גם – ללמוד ממנו כיצד גם בעודו בגלות עסק בהפצת היהדות והצליח בזה עד כך שרואים פירות ופירי פירות מהשפעתו בימים ההם גם בזמן הזה".

66 שיחת מוצאי ו' תשרי תש"ג - התוועדות ע' 64-5: "וחבל מאד על שאר הכת"י שלע"ע לא הגיעו לידינו, שהרי היו עוד ריבוי כתבים (מלבד הספרים שאמי בעצמה הסתכנה והביאה למוסקבה ומשם נשלחו לכאן במשך הזמן ע"י השגרירות וכו"ב). ועד היום לא ידוע מה עלה בגורלם של עשרות ואולי מאות גליונות החדו"ת של אאמו"ר הנמצאים אי שם ברוסי".

והי רצון שבמשך הזמן יקויים היעוד "ובאו האובדים בארץ אשור והנחדים בארץ מצרים", ועל אחת כמה וכמה חידושי תורה, ובפרט – חדושי תורה שנכתבו "מן המיצר", מיצר אמיתי גדול ביותר בגשמיות, ונוסף על זה (כמדובר כמה פעמים) – חדושי תורה שיש בהם נגלה והן פנימיות התורה. ובזה גופא – פנימיות המוכן ל"פוצו מעינותן חוצה", כפי שרואים בחידושים שנדפסו ממה שנרשם בגליונות הספרים שהגיעו לידינו, ומה אפשר לשער אודות הנמצא בשאר הכתבי יד שעדיין לא באו לידינו.

ומכיון שבדברי תורה ישנה גם המעלה ד"המקיים את התורה בעונת" בגשמיות, ו"מן המיצר קראתי יה" בגשמיות – ששייך במיוחד לפנימיות התורה (מה שאין-כן אותיות יו"ה" שקשורות בנגלה דתורה) – בודאי סוף-סוף יתגלו שאר הכתבים ונזכה לריבוי נוסף של ענינים דפנימיות התורה, ועצם ההחלטה על דבר לימוד ענינים חדשים אלו ממזהרת את בוא הזמן שיוכלו לחפש אחר הכתבים גם במדינה ההיא ולמצוא אותם".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהון ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.ו. צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>